

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812206301
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5812206301.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody 125 € a nemajetkovej ujmy 330 €, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanej zaplata sumy 125,- € titulom majetkovej škody, sumy 330,- € titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil v podstate tým, že ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného priadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníkom V. T., nar. XX.XX.XXXX. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor pridelił registráciou exekučnej veci č. EX 11129/2008. Súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Námestovo a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci, a to v zákonom stanovenej dobe. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 a od 01.06.2011 uviedol, že disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Nejde tu teda o rozhodnutie rozhodcovskej komisie, ale o rozsudok rozhodcovského súdu. Zákon o rozhodcovskom konaní neobsahuje slovné spojenie rozhodcovská komisia ale používa slovné spojenie rozhodcovský súd. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný poriadok v znení platnom od 01.02.2002 do 31.05.2010 nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky

nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 15.01.2009, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu o poverení tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Vzhľadom na to, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu, navrhol vykonať ako dôkaz príslušný spis exekučného súdu, ktorý obsahuje všetky podstatné listiny vysvetľujúce právne významné skutočnosti. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, predstavuje výdavky na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- €, na udržiavanie a správu informačného systému vo výške 40,- €, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu a na publikačné výdaje spojené s ich vyhotovením, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde vo výške 15,- €. Celkovo vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu sumu 125,- €. Výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslit' len s nepomernými ťažkosťami. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe, v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,- Sk, t.j. cca 660,- €. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje sumu 330,- € za 6 celých mesiacov. Postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagovala.

Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 21.01.2013 (doručenka na č.l. 17 pv) písomne nevyjadřila.

Okresný súd vo veci postupom podľa § 115a ods. 2 O.s.p., teda bez nariadenia pojednávania, rozhodol rozsudkom zo dňa 29.11.2013, ktorým žalobu zamietol s poukazom nato, že v konaní nebolo žalobcom preukázané porušenie povinnosti súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, a teda, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Námestovo. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č.k. 8Co/190/2014-49 zo dňa 30.04.2014 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že pokiaľ súd prvého stupňa vo veci nenariadil pojednávanie, bolo konanie pred súdom prvého stupňa postihnuté vadou spočívajúcou v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom, keď súd v dôsledku takéhoto postupu zároveň vykonal dokazovanie v rozpore s § 122 a § 123 O.s.p. Odvolací súd uložil okresnému súdu nariadiť vo veci pojednávanie a po vykonaní dokazovania postupom súladným s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku vo veci opätovne rozhodnúť.

Po doručení rozsudku odvolacieho súdu okresný súd v zmysle intencií rozhodnutia odvolacieho súdu vo veci nariadil pojednávanie na 13.06.2014, ktoré vykonal v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu. Žalobca osobitne predvolaný nebol, jeho právnomu zástupcovi bolo predvolanie doručené dňa 28.05.2014, rovnako ako žalovanej (doručenky č.l. 53 pv). Žalovaná svoju neprítomnosť ospravedlnila podaním doručeným súdu dňa 13.06.2014 z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania.

Dňa 06.06.2014 bolo súdu doručené elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu (č.l. 56-63), ktorým žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu s poukazom na to, že podal sťažnosť na Ústavný

súd SR z dôvodu porušenia práva na súdnu ochranu, osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom (č.l. 59-63). Vzhľadom na podanú sťažnosť na Ústavný súd SR podľa čl. 127 Ústavy SR, v ktorom konaní sa rozhoduje o otázke, ktorú nie je súd v tomto konaní oprávnený riešiť a zároveň ide o konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b), § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., z ktorého dôvodu navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 9C/63/2012 prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci.

Súd právnejmu zástupcovi žalobcu podaním zo dňa 11.06.2014 (č.l. 64) oznámil, že jeho žiadosti o zrušenie termínu pojednávania nevyhovuje a pojednávanie, v prípade splnenie zákonných podmienok, vykoná. Žalobca, ani jeho právny zástupca, sa napriek tomu na pojednávanie dňa 13.06.2014 nedostavili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že boli splnené podmienky § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu a žalovanej.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah spisu, a to žalobného návrhu zo dňa 17.09.2012 (č.l. 1-4), uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 10NcC/43/2013-21 zo dňa 30.01.2013 (č.l. 21-23), oznámenia žalovanej k výzve súdu ohľadom predbežného prerokovania nároku žalobcu (č.l. 28), ako aj ostatným obsahom spisu a podstatným obsahom exekučného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/5/2009, pripojeného na základe návrhu žalobcu. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav, z ktorého vyvodil nasledovné právne závery:

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 O.s.p. je obligatórne a vzťahuje sa na situácie, kedy rozhodnutie v merite veci závisí od otázky, ktorú súd nie je v konaní oprávnený riešiť ako otázku predbežnú. Naproti tomu prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je fakultatívne a bude namieste vtedy, ak prebieha iné konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd na také konanie dal podnet. Súd je toho názoru, že otázka zákonného sudcu nie je svojou povahou takou predbežnou otázkou, ako to má na mysli či už ustanovenie § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. alebo ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., teda otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie v merite veci. V súvislosti s námietkou zákonného sudcu a práva na nestranný súd zároveň súd poukazuje na to, že z dôvodu vzniku možných pochybností o nezaujatosti sudcov tunajšieho súdu bola daná vec podľa § 16 O.s.p. predložená Krajskému súdu v Žiline, ktorý uznesením sp. zn. 10NcC/43/2013 zo dňa 30.01.2013, právoplatným dňa 14.08.2013, rozhodol o nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania danej veci. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd nevidel dôvod pre prerušenie konania z dôvodu uvádzaného žalobcom, keď navyše žalobca k návrhu na prerušenie konania (ktorý nedoplnil originálom podania, napriek tomu, že toto bolo urobené elektronicky bez zaručeného elektronického podpisu) síce pripojil sťažnosť na porušenie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR porušovateľom - Krajským súdom v Žiline vo veci sp. zn. 10NcC/43/2013, avšak z tohto podania nie je zrejmé, či táto sťažnosť bola skutočne aj podaná (či už prostredníctvom pošty alebo priamo na ÚS SR). Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o nárok žalobcu, tento bol uplatnený na základe zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Námestovo v konaní sp. zn. 4Er/5/2009, spočívajúcom v oneskorenom rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu žalobcu na vykonanie exekúcie.

Ako súd konštatoval už v predchádzajúcom rozhodnutí, zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/5/2009 vyplýva, že žalobca ako oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu dňa 06.12.2008 navrhol do zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým vykonanie exekúcie voči povinnému V. T., I. H. XXX, X.: XX XXX XXX, o vymoženie sumy 9.640,- Sk, úrokov z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 25.200,- Sk od 25.04.2008 do 10.11.2008, čo činí 12.537,- Sk, trov konania 8.196,- Sk a trov exekúcie, a to na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu

zo dňa 14.08.2008 sp. zn. SR 07235/08, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., IČO: 35 922 761, Karloveské rameno 8, Bratislava, právoplatného dňa 16.09.2008 a vykonateľného dňa 19.09.2008. Súdny exekútor žiadosťou sp. zn. EX 11129/08, doručenu súdu dňa 12.01.2009, požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd o žiadosti exekútora rozhodol dňa 15.01.2009 vydaním poverenia č. 5507 005271, ktorým v zmysle § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Stáleho rozhodcovského súdu pri Slovenskej rozhodcovskej a.s., Karloveské rameno č. 8 v Bratislave, č.k. SR 07235/08 zo dňa 14.08.2008.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d), ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2010 (ďalej zákon č. 514/2003 Z.z.) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1, 2 cit. zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

V zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci jeho orgánmi upravuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Pre vznik škody, resp. zodpovednosti v zmysle citovaného právneho predpisu sa vyžaduje splnenie troch základných podmienok: 1. existencia nezákonného rozhodnutia, nezákonného zatknutia, zadržania alebo iného pozbavenia osobnej slobody, rozhodnutia o treste alebo ochrannom opatrení, rozhodnutia o väzbe alebo nesprávneho úradného postupu, 2. vznik škody, ktorá predstavuje skutočnú škodu a ušlý zisk a 3. príčinnú súvislosť medzi, v danom prípade, nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zároveň vyplýva, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, účinného ku dňu 12.01.2009, t.j. ku dňu doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vykonaného dokazovania, spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Er/5/2009, jednoznačne vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v danej veci bola doručená súdu dňa 12.01.2009, pričom súd o žiadosti rozhodol vydaním poverenia na vykonanie exekúcie už dňa 15.01.2009, t.j. v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

Nakoľko žalobca nepreukázal ním tvrdené porušenie povinnosti Okresného súdu Námestovo rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci sp. zn. 4Er/5/2009 v zákonom stanovenej

lehote, a teda, že by zo strany súdu v danej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu, existencia ktorého je jednou zo základných podmienok pre zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., súd návrh žalobcu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bola žalovaná, preto by jej patrilo právo na náhradu trov konania. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, keď zo spisu zároveň nevyplýva, že by žalovanej v súvislosti s predmetným konaním nejaké trovy boli vznikli, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).